

A Ç I K D E N İ Z D E

YAZAN: SLAWOMİR MROZEK

CEVİREN: YÜCEL EPTEN

A Ç I K D E N İ Z D E

Kişiler:

Şişman kazazede

Ortanca kazazede

Ufaklık kazazede

Postacı

Bir Köle

(Olay tek bir dekor içinde ve bir perdede geçer.Açık denizde bir sal.Üç kazazede.Üçü de şık siyah takım elbise,beyaz gömlek ve özenle bağlanmış kravat taşırlar.Hatta ceketlerinin göğüs cebinden beyaz mendillerinin ucu görünmelidir.Kazazedelerin her biri bir iskemlede oturmaktadır.Salın üzerinde ayrıca büyük bir bavul bulunmaktadır.)

ŞİŞMAN- Acıktım ben.

ORTANCA- Evet,bir şeyler yemek hiç de fena olmazdı.

UFAKLIK- Yiyecek stoku tükendi mi?

ŞUŞMAN- Son lokmasına kadar tükendi.Hiç bir şey kalmadı.

UFAKLIK- Ben daha biraz dana etiyle bezelyemiz var sanıyordum.

ŞİŞMAN - Zırnık kalmadı.

ORTANCA- Yemek .

UFAKLIK- Bir şeyler olsaydı ben de iki lokmacık yerdim.

ŞİŞMAN - Bir şeyler mi? Bayanlar,lütfen biraz gerçekçi olalım.

"Bir şeyler" demektense...

ORTANCA- Vallaha hence hava hoş.

UFAKLIK- Şimdi siz kendiniz söylemediniz mi, yiyecek tükendi diye. Ne demek istiyorsunuz c halde ?

ŞİŞMAN - Yemesine yiyeceğiz.Ancak,"Birşey" değil de "Birini" yiyeceğiz.

ORTANCA- (Sağına,soluna,arkasına bakınır)Ben kimse görmüyorum etrafta.

UFAKLIK- Ben de kimse göremiyorum . Bizden başka...(Aniden sözünü yarıda keser. Sessizlik)

ŞİŞMAN - İçimizden birini yemek zorundayız.

ORTANCA- Yiyelim birini gitsin öyleyse.

UFAKLIK- (Aceleyle onaylar) Öyle ya,birini yiyelim gitsin.

ŞİŞMAN- Beyler biz çocuk değiliz nihayet. Dikkatinizi çekerim: Her bir ağızdan "Yiyelim ditsin" diyemeyiz. Bu durumda birimizden birimizin "Buyrun beyler başlayın, afiyet olsun" demesi gerekir.

ORTANCA- Ama kim?

UFAKLIK- Öyle ya, kim?

ŞİŞMAN - Eh işte, tam ben de aynı şeyi sizlere sormak istemiştim. (Sıkıntılı bir sessizlik.)

Bu konuda, arkadaşlık anlayışınıza ve nezaketinize sesleniyorum.

ORTANCA- (Sanki birdenbire pek ilginç bir şeyle karşılaşmış gibi havayı göstererek) Aaa, bakın bir martı uçuyor. Martı.

UFAKLIK- Belki şu anda bunu söylemek pek hoş kaçmayacak ama, gene de itiraf etmeliyim ki, ben çok fencil bir insanım. Hatırlarım da, daha ilkokuldayken bile ikindi kahvaltımı hep kendi başıma yiyip bitirirdim.

ŞİŞMAN - Hiç de hoş bir şey değil doğrusu, ... Ama başka çaremiz kalmazsa, o zaman kura çekmeniz gerekecek sanırım.

ORTANCA- Harika.

UFAKLIK- Öyle ya, en iyi çözüm bu.

ŞİŞMAN - Şimdi, kuranın sistemi şöyle olacak : Beylerden biri herhangi bir sayı söyleyecek. Sonra diğeri bir başka sayı söyleyecek. Sonra da ben bir sayı söyleyeceğim. Eğer bu üç sayının toplamı tek olursa, ben kaybettim demektir. Bu demek ki siz beni yiyeceksiniz. Yok eğer üç sayının toplamı çift olursa, o zaman sizlerden biri yenilecek.

ORTANCA- Yo, yoo, Biliyor musunuz, ben aslında şans cyunlarına karşıyım- dır.

UFAKLIK- Hem sonra, ya siz sayıyı hesaplayıp da söylerseniz ? O zaman ne olacak?

ŞİŞMAN - Bana hiç güveniniz yok demek? Yazık.

ORTANCA- En iyisi başka bir yol düşünelim, ha? Eninde sonunda biz de uygar insanlarız, değil mi ama? Bu ad çekme yöntemi, zaten eski çağların karanlık dönemlerinden kalma bir şey.

UFAKLIK- Öyle ya, bayağı bir hurafe.

ŞİŞMAN - Pekala, öyleyse serbest ve genel bir seçime laşvuralım.

ORTANCA- Hiç de fena bir fikir değil doğrusu. (Şişmana) Eğer uygun görürseniz, ortak bir seçim sephesi kuralım. Bir blok oluştururuz, bu da bütün sorunları hafifletir.

UFAKLIK- Parlamentarizmin modası çaktan geçti.

ŞİŞMAN - İyi ama, başka bir çözüm yolu kalmıyor ki. Yoksa diktatörlük mü istiyorsunuz? Ben kendi yapıma cuntaya hazırım.

UFAKLIK- Hayır, hayır. istemez kahrolsun laskı rejimi.

ŞİŞMAN- Öyleyse serbest seçim.

ORTANCI- Gizli cyla.

UFAKLIK- Ama ortak sephe kurmaca yok. Herkes seçime tek başına girecek.

ŞİŞMAN - (Ayağa kalkar ve bavula gidip bir silindir şapka çıkarır.)
İşte şapka. Oylar bu şapkanın içinde toplanacak.

UFAKLIK- İyi ama benim kalemim yok.

ORTANCA- Memnuniyetle size yardım ederiz efendim.

ŞİŞMAN - (Cebinden bir dolma kalem çıkarır) Buyursunlar.

ORTANCA- (Ellerini ovuşturarak) Sandık başına. Oy sandığına.

UFAKLIK- Bir saniye. Eğer biz burada, uygar ve modern insanlar olarak demokratik bir seçime gidiyorsak: normal bir seçim mücadelesinin gerektirdiği propaganda dönemini boş geçemeyiz. Bütün uygar ülkelerde, bu kampanya faslı seçimden önce gelir biliyorsunuz.

ŞİŞMAN - İlle de olsun diyorsanız.

ORTANCA- Yapalım öyleyse propaganda. Ama çabuk yapalım.

ŞİŞMAN- (Ayağa kalkar, iskemlesini salın ortasına yerleştirir) Mitingi başlatıyorum. İlk kim çıkıyor kürsüye?

ORTANCA- (Ufaklığa) Herhalde siz?

UFAKLIK- Ben son olarak konuşsam daha iyi... Hiç konuşamam da.

ŞİŞMAN - İyi ama, bu projenin babası sizsiniz.

ORTANCA- Evet, bu sistemin ölçülerini siz koydunuz, durumu politik lakirdilere siz bozdunuz. Şimdi de ilkin siz konuşmalısınız.

UFAKLIK- Madem bu kadar ısrar ediyorsunuz... (Kürsü yerine kullanılan iskemlenin üzerine çıkar. Diğer iki kazazede onun önünde yer alırlar. Şişman, cebinden iki değneğin ucunda taşınan bir bez pankart çıkarır, bir ucunu Ortancaya uzatır. Birlikte pankartı havaya kaldırır. Pankartta "AÇIZ" yazılıdır.)

UFAKLIK- ÖhÖ... Sayın baylar.

ORTANCA- (Sözünü keser) Alelade insanlarız biz. Yaşlılık istemez.....

ŞİŞMAN- Pek doğru. Kahrolsun pembe ufuklardan sözedem boş lakirdiler. Lakirdiya doyduk, lakerde istiyoruz.

UFAKLIK- Arkadaşlar, burada biraraya gelişimizin nedeni...

ORTANCA- Sadede gel, sadede.

ŞİŞMAN - İşimiz var.

UFAKLIK- Burada, ivedi bir nitelik taşıyan beslenme sorununa bir çözüm bulmak üzere toplanmış bulunuyoruz. Arkadaşlar, benim bu konuda bir aday olarak gözönüne alınmam hiç de doğru olmayacaktır.

Karım,çoluğum-çocuğum ailem var. Yakın zamana kadar kaç defa günbatımında bahçemde oturmuş,karım yanımda alacakaranlıkta örgü örerken,çocuklarımla salıncağını sallamışım. Baylar. Arkadaşlar. Bu barış ve mutluluk dolu sahneyi bir an gözlerinizin önüne getiriniz ve yüreğinizi titretip titretmediğini vicdanınızın sesine sorunuz...

ORTANCA- Ölçü değil bunlar. Toplumun ortak çıkarları sözkonusu olduğunda, duygusallığın orada işi ne? Üstelik çocuklar kendi kendilerine de pek ala salıncakta sallanabilirler.

ŞİŞMAN - Hatta daha hile iyi sallanırlar.

ORTANCA- Eabii ya. Çocuk bahçesine. Orda bulursunuz yeteri kadar atlıkarıncayla salıncağı. Kumda oynayın da çöp batmasın. Çocukları burada ölçü olarak getiremezsiniz.

UFAKLIK- Ama arkadaşlar,daha ben küçük bir çocukken içinde buhtuşem planlar geliyordu. Gerçi sonraları kendimi ihmal ettim, düşlerimi gerçekleştiremedim, itiraf ederim. Ama hissediyorum ki henüz geç kalınmış değildir. Bir çok şey şimdiden sonra da düzeltilebilir. And içiyorum ki, kendimi bundan böyle başıboş salıvermiyeceğim ve ideallerimin gerçekleşmesi için hiç bir çabadan kaçınmayacağım. Zaman zaman yanlış yollara saptım, doğru, kabul ediyorum. Kendime inancım eksikti, hatta tembellik ve adamsendecilik ettim. Ama bütün bu eksiklerimi bundan böyle kapatabilirim. An içiyorum ki, hepsinin açısını çıkaracağım. Karakterimi değiştirecek. İrademi çelikleştireceğim, kendimi bilinçlendireceğim. Taa ki ufukta-ki bütün ereklere ulaşınca kadar. Başarıya ulaşacağım.

ORTANCA- Sees .

UFAKLIK- Başarıya ulaşacağım.

ŞİŞMAN - Sübjektivizm bu. Öznelcilik.

ORTANCA- Ağız, ağız.

ŞİŞMAN - Dilerseniz, bu kez de birlikte bağıralım. Bir, ki, üç.

- şişman ve ortanca- (Koro halinde) A-çız- A-çız. A-çız. A-çız.

UFAKLIK- (Eli ayağı kesilmiştir. Nerdeyse gözyaşları içinde) Buna rağmen kesinlikle böyle bir şeye yeltenmemenizi salık veririm arkadaşlar. (Kürsüden iner.)

ORTANCA- (Pankartın ucunu Ufaklığa verip kürsüye geçer.) Sofra yoldaşlarım. (Şişman hararetle alkışlar, ufaklık tereddütle alkışa katılır, iç geçirir.) Ben entellektüel değilim. Çok konuşmaktan da hoşlanmam. Ama iş eyleme gelince, kabul ben hazırım. Ben gençlik yıllarımdan beri sofr sanatlarıyla yakından ilgilenmişimdir. Ama kendim yemek için değil. Ben tokgizli bir adamımdır. Zaten kesinlikle yemek seçmem.

Hatta doğrusunu söylemek gerekirse,yemekten pek zevk almam.Hiç öyle titizliğim yoktur,ama en önemlisi şu: ben pek az yerim,"en az" desem yeridir. En az ne kelime? Aslında hiç yemem ben.

Birkaç yıl önceesine kadar iki veya üç günde bir ,en fazla iki lokma yerdim.Şimdi onu da bıraktım.,hiç yemiyorum.Buna karşılık,lezzetli yemekler hazırlamak benim özel merakımdır. İyi bir aşçı için,yorucu bir çalışmadan sonra diğerlerinin lezzetle,iştihayla yeyişlerini görmekten daha büyük bir armağan olur mu? Ben sizlerden yalnızca bu armağanı diliyorum.

Ayrıca belirtmek isterim ki, özellikle et yemekleri benim ustalık ve uzmanlık alanıma girer. Soslarımın da eşi-benzeri hiçbir yerde yoktur. Söylemez istediklerim bundan ibaretti.

AN - Bravo.

(Alkışlar.Ufaklık lakayt bir tavır kakınır ve tepki göstermez. Ortanca kürsüden iner ve Şişman'ın yerine geçer.Şişman kürsüye çıkar.)

ACA- Yaşaaa .

(Şişman yumruklarını beline dayayıp sanki etrafında büyük halk kitleleri varmış gibi çevresine bakmaya başlayınca,ortanca susar.)

AN - (Eliyle selamlar) Selam. Ağlar.

ICA- Şaşaa. Varol. Nurol.

AN - (Bir el hareketiyle susturur.) Bir askere yakışır şekilde,kısa keseceğim.Bir: Siz: etki altında bırakmak istemiyorum.Kendi kendinize karar verin. Ben sizin koruyucunuzum ve sizin iradeniz benim için meşrudur.Ben nevi önüme koyarlarsa,onu yerim.İki:Lafı dolandırmanın alemi yok.Ben hazmedilir cinsten değilim.Kendimi bileli kemikli ve kayış gibi sertimdir.Ayrıca,iki kaburgam demirdendir,bir amelivatta böbreklerimden biri alınmıştır.Bundan başka dikkatinizi çekerim,bir bacağım diğerinden kısadır.Şuna da değinmeden geçmiyeyim: Püyük bir olasılıkla bende kurt vardır.Üç: Demegojiyi sevmem,açıklıktan yanayım: Beni seçmezseniz,pastırmalık ve sucukluk parçaları diğer arkadaşşıma bırakırım.Dilden pek hoşlanırım.Ola ki,dil yemek isteyen bir arkadaş varsa aranızda,ona da yekten söyleyeyim: Dili kirbeye bırakmam.

CA- Bravo,bravo. Aslan başbuğ.

N - Hepsi bu kadar. Gevezélikten hoşlanmam,filozofları ve muhallebi çocuklarını sevmem.Parolanız: ileri.

CA- Hurra.Bravo. Ya ya ya,şa şa şa, çok yaşa, çok yaşa.

(Şişman kürsüden iner,diğer ikisi pankartı sürerler.)

N - (Ufaklık'a) Nasıl,şimdi memnun musunuz?

- UFAKLIK- Pek güzel konuştunuz.Yalnız...Biliyor misiniz...Ben aslında hiç sakatat yiyemem...Rünyem kaldırmıyor...Eğer sizce bir sakıncası yoksa,ben şeyedebilirim yani...
- ORTANCA- (Şişman'ın önünde hazirolda) İzin verirseniz kutlayayım. konuşmanız beni pek derinden sarstı.Dil meselesine gelince, tamamiyle sizden yanayım.
- ŞİŞMAN - Evet, seçim kampanyasını da bitirdik böylece.Şimdi seçime geçiyoruz. (Silindir şapkanın ortasına koyar,Her biri bir köşeye gidip,birbirlerine sırtlarını dönerak,ellerindeki kartları yazartar.Şişman ve ortanca,ufaklığı gözlerler.Şişman gizlice yaklaşıp omuzu üstünde bakmak ister.Ufaklık tam zamanında farkeder kaçıdı eliyle kapatır.Dolma kalemi geri verirken.)
- UFAKLIK- Sonsuz teşekkürlerimi sunarım.
- ŞİŞMAN - Rica ederim.Eğer herhangi bir düzeltme yapmak isterseniz, emrinize hazırım.
- (Şişman başka bir köşeye gider .Şimdi Şişman ve ortanca yazmaktadır.Ufaklık hala sırtı onlara dönük denize bakmaktadır.. Sonra hepsi birden dönerler..salın ortasına gelip oylarını silindir şapkanın içine atarlar..)
- ŞİŞMAN - Evet,şimdi sayıma geçiyoruz.
- ORTANCA- Bayağı merak ediyorum.Oylama iştahımı kapattı.
- UFAKLIK- Biraz daha düşünceli clamaz mısınız?
- (Şişman elini silindir şapkanın içine uzatır.Sonra şapkanın içine bir çöz atınca döner, sahit bakışlarla ufaklığı izler.)
- UFAKLIK- Ne oldu.
- ORTANCA- Sonuç nasıl.
- ŞİŞMAN - Baylar,ne yazık ki seçimi geçersiz saymak zorundayız.
- ORTANCA- Niyeymiş? Denim karnım acıktı.
- UFAKLIK- Serbest-demokratik seçimleri torpillemek miⁱ sitiyorsunuz?
- ŞİŞMAN - Şapkanın içinde dört oy var.Dört..
- (Şişman ve ortanca,ufaklığa dik dik bakarlar.)
- UFAKLIK- Baştan söyledik efendim,parlamentarizmin modası çoktan geçti diye.
- ORTANCA- Ne yapacağız peki şimdi?
- ŞİŞMAN - Tipik bir devlet bunalımı.Belki de birini aday olarak önermek gerekecek.
- UFAKLIK- Peki,adayı kim önercek?
- ŞİŞMAN - Dakın ben bunu seve seve yaparım.
- UFAKLIK- Mükemmel. Tam ben de aynı şepi önermek istiyordum...Yoo, hayır,olmaz,kesinlikle söz konusu clamaz.

ORTANCA - Saçma sapan bir iş, demokrasi dedik tutmadı, diktator diyorlar direnişle karşılaşıyor... Ama eninde-sonunda bir çözüm bulmak zorundayız.

ŞİŞMAN - Böyle durumlarda ancak kendini kurban etmeye hazır bir fedai durumu kurtarabilir. Şunu hatırdan çıkarmıyalım ki, bütün yollar tıkanıdığı zaman, yeni bir çözüm bulanlar daima gönüllüler olmuşlardır. (Bir söyleve daha başlamak istercesine) Sevgili ve sayın arkadaşımız...

UFAKLIK- Yo, yo, dikkatinizi çekerim, sizi dinlemiyorum.

ORTANCA- Dikkat edin ama.

ŞİŞMAN - Pek sayın arkadaşım, değerli arkadaşım. Hepimiz biliyoruz ki, özveri, arkadaşlık ve insan sevgisi gibi yüksek karakter özellikleri, uzun süre saklı kalamazlar. Daha başlangıçtan beri, hepimiz, yani bu arkadaş ve ben, kakul etmiş bulunuyoruz ki, sizde, sizi bizlerden ayıran bir özellik, doğuştan gelen bir alicenaplık, dayanılmaz bir topluma hizmet isteği, bir eğilim saklı bulunmaktadır. Değil mi sayın meslektaşım?

ORTANCA- (Hevesle) Evet. Bütün yaşamım boyunca daha iyi bir insan görmedim diyebilirim.

ŞİŞMAN - Grubumuz sonunda, size, gizli kalmış temiz özlemlerinizi, yüreğinizde yatan istekleri gerçekleştirebilmek için bir şans, bir olanak yaratmış almakla övünmekten mutluluk duymaktadır. Anılarımıza, saygı, dostluk ve lezzet dolu bir kişilik olarak geçmek isteğiniz...

UFAKLIK - İstemiyorum böyle bir şey.

ORTANCA- Ne, gönüllü olmayı istemiyor musunuz?

UFAKLIK- Hayır.

ŞİŞMAN - Şu toplumumuza ihanet mi ediyorsunuz? Yoldaşlarınızın size olan güvenini çiğneyip geçiyor musunuz? İstemiyorsunuz. Öyle mi?

UFAKLIK- Hayır.

ORTANCA- İğrenç.

ŞİŞMAN - Önerimizi geri çeviriyorsunuz öyle mi?

UFAKLIK- Kesin olarak. Ben küyüklük taslamak niyetinde değilim.

ORTANCA- Sizinle aramızdaki bütün ilişkileri kesiyorum, yemek masasının örtüsü de dahil olmak üzere. Sizi özü-sözü doğru bir insan olarak, salımızın gerçek bir vatanseveri olarak kabul etmiştim. Ama şimdi görülüyor ki, alçak rezilin biriymişsiniz. Adieu. (Ortanca, salın bir kıyasına gider ve ufaklığa sırtını döner.)

ŞİŞMAN - Dizleri düş kırıklığına uğrattınız. Şeref sizin için bir şey ifade etmiyor mu? Ama belki de bize başka çözüm yolu gösterebilirsiniz, ha? Memnuniyetle dinliyoruz.

çocukluğumdan beri hep adalet için yanıp tutuştum. Adalet istiyorum, hepsi bu.

ŞİŞMAN - Hayretler içinde bırakıyorsunuz beni.

UFAKLIK- Neden?

ŞİŞMAN - Adaletin size karşı olmadığını, ee yani sizden yana olmadığını sizi aday olarak belirlemeyeceğini nereden kestirebiliyorsunuz?

UFAKLIK- Bundan kolay ne var?.. Çocukluğumdan beri hep umutsuz olmuşumdu neye el atsam kurumuştur. Hani demler ya: "Justosta suya girse balta kesmez buz olur", işte onun gibi... Bu yüzden...

ŞİŞMAN - Bu yüzden, adalet bugüne kadarki şanssızlığınızın acısını şimdi çıkarmak zorunda, öyle mi?

UFAKLIK- Evet.

ŞİŞMAN - Hep aynı hikaye: her yeri, herkesi kapsayan bir adaletin yokluğundan yakınanlar hep bu boş sözün boş kalfaları oluyor. "Adalet." diye çığırıyorlar ama, bununla yalnızca kendi beceriksizliklerini, işe yaramazlıklarını saklamak istiyorlar.

UFAKLIK- Vallahi ben onu bilir, onu söylerim: Ne olursa olsun razıyım. ama yeter ki adil bir şekilde olsun.

ŞİŞMAN - Bu ne demek? "Beni yemeyin de, ne yaparsanız yapın, razıyım" demek...

UFAKLIK- Sözümlü çarpıtıyorsunuz. Ben adalet istiyorum, hepsi bu.

ŞİŞMAN - Oturalım baylar. Çetin bir cevizle karşı karşıyayız ama, kırıcağız cevizi.

ORTANCA- Bundan böyle konuşmayacağım onunla.

(Üçü birden başlangıçtaki gibi otururlar.)

ŞİŞMAN - (Ortanca'ya Üstadım, anneniz var mı?)

ORTANCA- (İkircikli) Vallaha, nasıl demeli bilmem ki?... Sizin yarmı şef?

ŞİŞMAN - (Gözlerini gökyüzüne kaldırıp) Maalesef, kendimi bildim bileli öksüz ve yetimim. Zavallı ana-babam.

ORTANCA- (Aceleyle) Ben de tam aynı şeyi söyleyecektim. Hani nerdeyse hiç ana-babam olmadı diyebilirim.

ŞİŞMAN - (Ufaklığa) Ya sizin?

UFAKLIK- Zavallı bir anneciğim var. Kimbilir, şimdi benim için bir başına gözyaşı döküp duruyordur.

ŞİŞMAN - Bana öyle geliyor ki, soruna adil bir çözüm yolu bulunmuştur. Söyleyin, bizim gibi iki öksüz ve yetime, yüreğiniz sizlamadan bir kötülük etmeniz mümkün mü? Yamyamlar bile, öteden beri öksüz ve yetim kalan birini en büyük haksızlığa uğramış sayarlar. Yoo beyfendi, Eğer biz öksüz ve yetimlerden birisi burda yenecek olursa, bu adaletin özüne indirilmiş hunharca bir darbe olacaktır. Öksüz ve yetim olduğumuz yetmezmiş gibi, bir de kesilip yenecek miyiz?

UFAELİK (Şaşkın) İyi ama...

ŞİŞMAN Yok beyfendi, şimdi ben bu gün... Var, sizin bir anneniz var mı? Var. Demekki bütün yaşamın... da bizden daha şanslıydınız, Eh, öksüz ve yetimlere karşı bunca zamandır taşıdığı vicdan borcunu ödeme günü artık gelmedi mi? O öksüz ve yetimler ki, ömr-ü billâh ne ana şefkatini bilmişlerdir, ne yuva sıcaklığını, ne de rahatlık ve mutluluğu. Hem kendiniz söylediniz, anacığınız sizin için ağlıyormuş. Hani bizler için ağlayan?

UFAKLİK (Çaresizlik içinde söyleyecek bir şeyler aranır) Kimbilir, belki benim annemde ölmüştür? Son zamanlarda kendini hiç iyi hissetmiyordu zaten. Ben de eve uğramayalı aradan epeyce zaman geçti.

ŞİŞMAN Çocuk gibi konuşuyorsunuz. Elde hiç bir kanıt yok. Kanıttan geçti en ufak bir ipucu bile yok.

ORTANCA Öyle ya!

UFAKLİK Söylüyorum ya işte canım! Ben ayrı zamanda annem kendini hiç iyi hissetmiyordu. Son zamanlarda, uygarlığın doğurduğu hastalıklardan ne çok sözedildiğini biliyorsunuz..

ŞİŞMAN Sanatçının düş gücü ve düşüncelerin akışı sınırlanmazmış. Merak etmeyin, saygıdeğer anacığınızın sağlığı mükemmeldir. Allah daha da uzun ömürler versin! Ama bizim ana-babamız... (Ortanca'ya) Hatırlarmısın daha el kadar çocukken, uzun güz akşamlarında yalnayak-başıkabak, yoldan geçenlere nasıl kibrit satarıdık?

ORTANCA (Eliyle anılarını uzaklaştırmak ister gibi) Ah, hatırlatmayın ne olur! Böylesi yaşantılar, unutulmuşluğun kucagında kalsınlar, daha iyi.

ŞİŞMAN Ya uzaktan akrabamız olan o cimri kahyâ. Örtünecek çulumuz bile yokken, elimizdeki bir lokma sucuğu bile kapar, sonra da fare kapanına yem olarak koyardı.

ORTANCA (İç geçirir) Hey gidi günler.. Kâbus gibi.

ŞİŞMAN (Ufaklığın önünde "Ne yapalım, siz de görüyorsunuz ki başka çare yok" dercesine kollarını havaya kaldırır)

UFAKLİK Afedersiniz. Denizden bir ses duyar gibi oldum. (Dinler)

ŞİŞMAN Konuyu değiştiriyorsunuz. Anlaşılan insanların içinde bulunduğu acıklı durumdan zerrece tınlıyorsunuz. Bu süt çocuklarına da anaların amma bencil yetiştiriyor ha!

(Belli belirsiz bir ses duyulmaktadır)

ORTANCA (Suçluyarak) Allah bilir bunun çocukken topu da vardı.

ŞİŞMAN Yalnız top mu, ayısı da varmıştır.

(Ses daha belirgin olarak duyulur)

SES İmdaaat... S! O! S!

UFAKLIK Ciddi söylüyorum! Şimdi ayıca işi alıyor
SES İmdaat!....
ŞİŞMAN Gerçekten.. Birisi yüzerek bize doğru g... Tüh be, şansını
olsa öksüz olmazdık zaten.
ORTANCA (Kalkıp denize doğru bakar) Şef, belki de yiyecek, getiren birid:
ha? Baksanıza tek eliyle yüzüyor. Öteki elinde de bir şey taşıyor
(Şişman ve ufaklık da kalkarlar ve salın kenarına giderler)
UFAKLIK Neden olmasın? Söz gelimi, domuzuyla pazara giden bir köylü suya
düşmüş olabilir! Son gücüyle batmamaya çalışırken bir koluyla da
domuzunu tutuyordur. Ne yapsın var...
ŞİŞMAN Şimdi daha belirgin görünüyor.
ORTANCA Uniformalı biri. Uniformalılar da gazino da yemek yerler.
SES (Çok yakından) İmdaat..
(Denizden sala bir postacı yaklaşır. Üniforması şapkası filân yerli:
yerindedir. Bir de omuzdan asmaalı bir çantası vardır. Ortanca
postacıyı sala çeker)
POSTACI Çok teşekkürler!
ŞİŞMAN Yiyecek bir şeyiniz yok mu?
POSTACI Hiç. Aslında şimdi ben de birşeyler yesem hiç fena olmazdı. Daha
kahvaltı bile edemedim sizlere kapıldım. (Ufaklığı görür) Aaaa,
siz ha? Amma tuhaf rastlantı, hayret!
ŞİŞMAN (Hemen kuşkulandır) Siz tanışıyor musunuz?
POSTACI Tabii.. Dokuz senedir beyfendinin mektuplarını ben getiririm.. Ama
doğrusu açık denizde olduğunuzu bilmiyordum. Müthiş bir rastlantı
oldu bu! Sizin için telgraf var.
UFAKLIK Benim için telgraf mı var?
POSTACI Evet.. Ben de tam telgrafı sizin kıyıdaki eve götüreceğim sırada,
sulara kapıldım işte. Allahtan fena yüzücü değilimdir hani.
(Çantayı arar) Hah buradaymış!
UFAKLIK (Telgrafı okumak için kıyıya çekilir) Bir saniye izninizi rica
edeceğim.
ŞİŞMAN (Kuşkulu-kuşkulu postacıya) Bu üniforma şahici mi?
POSTACI Şahici tabii.. Yalnız birazcık ıslak. Kabul edersiniz ki suya
düşünce....
UFAKLIK Yihhu!
ŞİŞMAN Ne oluyor?
UFAKLIK (Kendini toharlar) Kaderin acı bir darbesini yemiş bulunuyorum.
Annem hayata gözlerini yummuş.
ORTANCA Buyrun cenaze namazına!

UFAKLIK Yalvarırım, cesaretinizi yitirmeyin!

POSTACI Hiç korkmayın! Biz eski pratik posta memurlarındanız. Öyle önümüze bôbrek atmakla bildiğimizden gevirmozler bizi.

ŞİŞMAN İsterseniz bir de diz ekleyelim bôbreklere. Ama doğrusu, daha fazlasını da gözden çıkaramayız.

POSTACI Hayır, hayır, (Yakasındaki numarayı gösterir) Şu işareti görüyormusunuz? Bu işaretin şerefi, önce herşeyden önemlidir Hoşçakalın baylar. (Suya atlar)

UFAKLIK Yoo, hayır! Bir dakika bekleyin! Hiç değilse benim söylemiş olduğum açıklayın barış! Gitmeyin. (Havada telgrafı sallayarak) Ama arkadaşlar adalet açısından hiç bir farkımız olmadığını artık gözleriyle görüp inanabilirler. Öyle ya, hepimiz öksüz ve yetimiz.

ŞİŞMAN (Umursamaksızın Ortanca'ya) Lütfen masayı hazırlarmısınız? Geri ken herşeyi bavulumda bulacaksınız.

UFAKLIK (Geri geri çekilir) Ama olur mu? Öksüz ve yetimler, bir öksüzü bir yetimi nasıl olur da.. ?

ŞİŞMAN Unutmayın ki, bir başka adalet daha varmış dünyada; Tarihin adaleti!

UFAKLIK Nasıl yani?

ORTANCA (Bu arada bavulu açmıştır) Şef, süzgeç de gerekiyor mu?

ŞİŞMAN Hepimizin anasız-babasız oluşu bizleri aynı düzeye getirmek için yeterli değil. Hele bir de dönüp şu soruya bakalım: Anamız babamız kimdi?

UFAKLIK Lâhavle velâ... anamız-babamız işte!

ŞİŞMAN Yok canım, hah ha.. Babamız neciydi örneğin?

ORTANCA Pasta kalıbı?

UFAKLIK Babam? Kalem efendisiydi! Neden sordunuz?

POSTACI (Suda tekrar görünür ve salın kenarına tutunarak) Özür dilerim ama, makbuzu unutmuşum. Şu yamyamlık lakırdısı akıl mu bıraktı insanda..?

UFAKLIK Nereyi imzalayacağım?

POSTACI Şurayı lütfen. (Ufaklık makbuzu imzalar) yüze yüze taa nerden döndüm gerisin geri. İyi günler! (Yüzerek uzaklaşır)

ŞİŞMAN Demek babanız kalem efendisiydi? Tahmin etmiştim zaten. Benim babam neciydi biliyormusunuz?

UFAKLIK Hayır!

ŞİŞMAN Okuması-Yazması bile olmayan basit bir oduncu. Hele arkadaşımın hiç babası yoktu. Anası tarifsiz yoksulluklar içinde kederinden doğurmuş. Ya! Ne sandınızda? Sizin babanız bürokrasinin emrinde, sıcak temiz bürosunda oturup boynak evrak doldurmuş..

UFAKLIK Yalvarırım, cesaretinizi yitirmeyin!

POSTACI Hiç korkmayın! Biz eski toprak posta memurlarındanız. Öyle önümüze böbrek atmakla bildiğimizden çevirmozler bizi.

ŞİŞMAN İsterseniz bir de diz ekleyelim böbreklere. Ama doğrusu, daha fazlasını da gözden çıkaramayız.

POSTACI Hayır, hayır, (Yakasındaki numarayı gösterir) Şu işareti görüyorsunuz? Bu işaretin şerefi, bence herşeyden önemlidir. Hoşçakalın baylar. (Suya atlar)

UFAKLIK Yoo, hayır! Bir dakika bekleyin! Hiç değilse benim suçsuz olduğum açıklayın bari! Gitmeyin. (Havada telgrafı sallayarak) Ama arkadaşlar adalet açısından hiç bir farkımız olmadığını artık gözleriyle görüp inanabilirler. Öyle ya, hepimiz öksüz ve yetimiz.

ŞİŞMAN (Umursamaksızın Ortanca'ya) Lütfen masayı hazırlamısınız? Gereken herşeyi bavulumda bulacaksınız.

UFAKLIK (Geri geri çekilir) Ama olur mu? Öksüz ve yetimler, bir öksüzü bir yetimi nasıl olur da.. ?

ŞİŞMAN Unutmayın ki, bir başka adalet daha vardır dünyada; Tarihin adaleti!

UFAKLIK Nasıl yani?

ORTANCA (Bu arada bavulu açmıştır) Şef, süzgeç de gerekiyor mu?

ŞİŞMAN Hepimizin anasız-babasız oluşu bizleri aynı düzeye getirmek için yeterli değil. Hele bir de dönüp şu soruya bakalım: Anamız babamız kimdi?

UFAKLIK Lâhavle velâ... anamız-babamız işte!

ŞİŞMAN Yok canım, hah ha.. Babamız neciydi örneğin?

ORTANCA Pasta kalıbı?

UFAKLIK Babam? Kalem efendisiydi! Neden sordunuz?

POSTACI (Suda tekrar görünür ve salın kenarına tutunarak) Özür dilerim ama, makbuzu unutmuşum. Şu yamyamlık lakırdısı akıl mu bıraktı insanda.?

UFAKLIK Nereyi imzalayacağım?

POSTACI Şurayı lütfen. (Ufaklık makbuzu imzalar) yüze yüze tas nerden döndüm gerisin geri. İyi günler! (Yüzerek uzaklaşır)

ŞİŞMAN Demek babanız kalem efendisiydi? Tahmin etmiştim zaten. Benim babam neciydi biliyormusunuz?

UFAKLIK Hayır!

ŞİŞMAN Okuması-Yazması bile olmayan basit bir oduncu. Hele arkadaşımın hiç babası yoktu. Anası tarifsiz yoksulluklar içinde kederinden doğurmuş. Ya! Ne sandınızda? Sizin babanız bürokrasinin emrinde, sıcak temiz bürosunda oturup boynak evrak doldurmuş..

UFAKLIK Bu vesileyle hatırlatmak isterim ki, artık ben de öksüz ve yetimler arasına katılıyorum. Demek oluyorum ki, görüşmelere yeniden başlamak ve aranızdan kimin yeneceği sorusunu yeni baştan düşünmek zorunda kalıyoruz.

ŞİŞMAN Protesto ediyorum. Şike var bu işte! Mutlaka bu postacıyla bir olup bir dolap çevirdiniz.

POSTACI (Vakur bir edayla) Beyefendi, bir memura işbağında hakaret ediyorsunuz.

ŞİŞMAN Kaç para yedirdi size bu iş için? Okul arkadaşımısınız, nesiniz?

UFAKLIK Suçlamalarınız tümüyle temelsiz ve asılsız. Sorun bakalım kendisine, bu konuda en ufak bir anlaşmamız olmuş mu?

ŞİŞMAN Mükemmel. Soralım bakalım. Eğer itiraf ederse aman-zaman yok, sizi yiyeceğiz. Yok inkar ederse, o zaman da postacıyı afiyetleriz.

POSTACI Hoppala, bu da ne demek? Daha destur adımımızı attık, hemen adamı yemeğe kalkıyorlar! Densizliğin dikalası!

ŞİŞMAN Dikalâsı değil, pek alâsı! Taze taze pek lezzetli olursunuz.

ORTANCA ~~Sif~~, en iyisi ikisini birden yiyelim.. Sote yaparız! Birini kızartırız, ötekini de ordövr ve meze şeklinde hazırlarız. Bir kısmını da güzelce tütsüler sonraya saklarız. Yahut birini, ötekiyle doldurup pişiririz ha? Ağzımıza layık.

UFAKLIK (Umutlanmıştar) Belki postacı beyefendi öksüz ve yetim değildir. Biz kimsesiz veyurtsuzlar... Biz kimsesiz ve yurtsuzlar.. Bir kere sormakta fayda vardır derim..

ŞİŞMAN (Yemek listesini düşünmektedir) Diyorum ki, ikinciden şarap yapsak Ama bir postacıdan da iyi Burgund şarabı çıkmaz ki!

POSTACI (Heyecanla tasdik eder) Yerden göğe hakkınız var. Burgund şarabı olarak benden orta karar bir sonuç bile alınamaz. Ama postacı olarak bakın onda kendime güvenirim işte.

ORTANCA Ama şöyle sahici bir postakarası şarabında hiç küçümsememeli.

UFAKLIK Bakın, kafamdan uydurupta, bizim anlaşma halinde olduğumuzu söyleyecek olursanız, sizi posta müdürlüğüne şikayet ederim, ona göre!

POSTACI O konuda hiç merak etmeyin. Otuz yıllık meslek yaşantımda en ufak bir pürüz yoktur benim.

ŞİŞMAN Zamani boşa harcıyoruz! Bu adamla bir anlaşmamız oldu mu, olmadı mı Evet ya da hayır! Anasının ölüm haberinin asılsız olduğunu söyler-seniz, böbreklerini size borakırız. Belki bir parça daha. Ama bu haber gerçekse, o zaman da öksüz ve yetimler olarak sizi yiyeceğiz. Ne de olsa posta idaresi bir kamu kuruluşudur. Ve de Korunmaya hizmet etmekle yükümlüdür.

... Ama benim babam, kağıt yapımında kullanılabilecek ağaçları keser-
miş. baltayla. Babamın kestığı ağaçlardan yapılan kağıtlarla, sizin
babanız da, babasız dostunuzun yoksul anasına haciz kararlarını
gönderiyordu anlaşılın. Utanmıyorsunuz değil mi?

ORTANCA (Bavuldan değişik mutfak gereçleri çıkarıp yere yaymıştır. Şimdi
de bir kıyma makinası çıkarıp işleyişini kontrol eder.)

UFAKLIK (Kendini Şişman'ın getirdiği tartışma ortamına kaptırmaştır.)
Ama bütün bunlarda.. benim bir katkım, bir rolüm olmadı ki!

ŞİŞMAN İşte bu yüzdendir ki, şimdi sizi yememiz gerektiğini buyuran
adalete, "tarihin adaleti" diyoruz.

DENİZDEN BİR SES Efendimiz! Kont cenapları!

ŞİŞMAN Gene ne oluyor?

(Salın kenarında favorileri bembeyaz, yaşlı bir kölenin kafası
belirir.)

KÖLE Efendimiz, Kont Cenapları! Sizi yeniden bulmak ne büyük bir mutluluk.

ŞİŞMAN Ne demek istiyorsun?

KÖLE (Göz pınarları dolu dolu) Kont cenapları beni tanımadılar mı?
Kont cenapları daha köşkün küçük efendisiyken, midilli atına
binmeyi öğreten sadık uşakları ben değilmiyim?

ŞİŞMAN Defol şurdan!

KÖLE Olsun! Yaşlı gözlerim kont hazretlerini son bir kez daha gördü
ya, artık gam yemem! Köşk sakinleri çok merak içindeler. Kont
cenaplarının bindiği geminin battığını duyunca, yerimde oturup
duramadım. Efendimiz cenapları nerde, ben de orda. Onun başına
ne felaket gelirse gelsin, paylaşmak benim boynumun borcu. Attım
kendimi denize, Kont hazretlerini buluncaya kadar yüzdüm. Şimdi
nasıl mutluyum bilemezsiniz!

ŞİŞMAN Jean, hemen saldan uzaklaşıp denizde boğulun!

KÖLE Emriniz başım üzre kont cenapları! Ah, ne mutluluk! Bu ne mutluluk
Bu ne mutluluk! (Kaybolur)

UFAKLIK Hayır, ihtiyarcık, hayır! Bırakmayın salı! Yaklaşın! Heey!...
Boğuldu.

ŞİŞMAN (Hiç bir şey olmamış gibi) Siz de anlıyorsunuz değil mi, tarihin
adaleti..

UFAKLIK (Sinirlenip, heyecanlanır) Anlıyorum anlıyorum tabii! Köşklerde
oturup, midilli adlarına binmişsiniz!

ŞİŞMAN Kim? Ben? Midilli atana? Bir kere benim babamın bana midilli atı
değil, tavşan almaya bile gücü yetmezdi! Kendi çocukluk anılarınızı
bana yakıştırmaya kalkmayın lütfen!

UFAKLIK Artık bu kadarı da fazla ama! Benim bir midilli atım olduğunu söylemek istemiyorsunuz herhalde?

ŞİŞMAN Tam üstüne bastınız! Hem kendiniz öyle demediniz mi?

UFAKLIK Zıvanadan çıkmak işten değil! Size son derece resmi bir şekilde garanti ediyorum ki, yaşam boyunca bir midilliyle zerrece alıp veremediğim olmadı.

ŞİŞMAN Hele benim hiç! Zavallı babam midilli nin ne olduğunu bile bilmezdi. Okuma yazması yoktu adamcağızın.

ORTANCA (Yayıdığı mutfak gereçlerinin önünde, bir elinde tava olmak üzere durmuş ilgiyle dinler) Zavallı midilli. Kimse kabullenmek istemiyor hayvancağızı. (Ufaklı ğa) Sizde hiç hayvan sevgisi yok mu? Eninde sonunda çocukluğunuzun mutlu günlerini bu hayvana borçlusunuz

UFAKLIK Ama şu uşak...

ŞİŞMAN Hangi uşak? (Ortanca'ya) Dostum, siz burda bir uşak gördünüz mü?

ORTANCA Yoo.. Nerden göreyim?

ŞİŞMAN Beyefendi, üzgünüm ama, sizi artık eşdeğerde bir politik unsur olarak göremeyeceğim. Siz uyanırken düş görüyorsunuz.

ORTANCA Zavallı deli!

ŞİŞMAN Akli dengesi bozuk bir insan olarak, sizin zaten akli başında ne istediğini bilen kişilerin denetimine girmeniz gerek. Bu işin en temiz yolu, akli ve ruhi dengesi yerinde olmayanları toplumdan ayıklamaktır. Daha da temiz topluma bu unsurları yiyip yutmasıdır. Dostüm, lütfen masayı hazırlar mısınız?

ORTANCA Çay kaşıklarını da koyayım mı?

ŞİŞMAN Tabii. Birkaç çeşit yiyeceğiz.
(Ortanca çay kaşıklarını çıkarır.)

ORTANCA Adam başına bir bıçak mı, iki bıçak mı?

ŞİŞMAN İki! (Ortanca ikişer tane bıçak çıkarır)

ORTANCA Peçete?

ŞİŞMAN Tabii canım, Herşey yerli yerinde olmalı. Eni-sonu uygar insanlarız, değil mi ya?
(Bu arada ufaklık salın bir köşesine çekilmiş, bir iskemle alıp ardına saklanmıştı. Ortanca beyaz bir masa örtüsü çıkarıp yayar ve özenle çatal-bıçak-tabakları yerleştirmeye başlar. Şişman ufaklığı gözlemeyi bırakır ve Ortanca'nın hazırlıklarına izleyip orada direktifler verir. Ufaklık korkuyla iskemlenin ardından kafasını çıkarır.)

UFAKLIK (Korkulu) Şey... Lütfen bakarmısınız?

ŞİŞMAN (Aldırmaksızın) Çatalla kaşığı biraz daha sağa!

UFAKLIK heey! Baksanıza!... Ben zehirlendim!

ŞİŞMAN Komposta kaselerini de biraz ortaya lütfen!

UFAKLIK Namussuzum ki! Aslında hiç söylemeyecektim ama, sonra başınıza gelecekleri düşününce üzüldüm...

ŞİŞMAN (Bir çatalı alır, bakar) Temiz değil bu!

UFAKLIK Yan çizmek istiyorum sanmayın. Yani sizi düşündüğüm için söylüyorum. Ben gerçi yemeğime hep dikkat ederdim ama, oburluğum insan için ne kadar zararlı birşey olduğunu da biliyorum. Zehirlenmemiş olsam hiç ağzımı açmazdım. Gıkım bile çıkmazdı! Ama şu anda, zehirli olduğumu hatırlatmak benim için görev..

ŞİŞMAN Başlayabiliriz.

ORTANCA Başüstüne şef! (Bavuldan büyük bir mutfak bıçağıyla bir bilek taşı çıkarır, bilemeye başlar. Çıkacak sesin doğallığı açısından bu iki aksesuar da gerçek olmalıdır)

UFAKLIK (Salın kıyısına doğru geriler) Zehirlendim ama, bu geçmez demek değildir tabii.. Bir süre bekleseniz, o zaman birşeyciğim kalmaz. Bir iki gün yatayım, atarım zehiri. Bayları rahatsız etmem, şu köşecikte yatarım, ha? Zehirlenme geçer geçmez de hemen haber veririm. Kesinlikle yan çizmek istemiyorum.

(Ortanca ritmik bir şekilde bıçağı bileyler. Şişman kafasını yana eğip sofrayı kontrol eder, bavula gidip bir vazıyla çiçek çıkarır getirip sofranın ortasına yerleştirir. Birkaç adım geri çekilip gözlerini kısarak birkez daha bakar. Hoşnut kalmıştır)

UFAKLIK (Giderek güvenini yitirmektedir.) Aslında iki gün bile sürmez. Çok çok bir gün. Atasözünü bilmezmissiniz: "Sakla samanı, gelir zamanı!" Ha, ha! (Ortanca parmağıyla bıçağın keskinliğine bakar) Belki birkaç saatte bile düzelirim. Hatta bir saatçik bile yeterdi..

ŞİŞMAN Eveet, zaman geldi çattı.

(Ortanca Ufaklığa doğru bir adım atar).

UFAKLIK (Aceleyle) Kabul, pekalâ haklısınız. Ama izinleri olursa, beylere benim için önem taşıyan bir konuda, azıcık akıl verebilirmiyim?

ŞİŞMAN Hangi konuda?

UFAKLIK Ziyafetle ilgili bir şey. Heni bende bu işten oldukça anlarım da. Nasıl diyeyim bilmem ki.. Ayaklarımı yıkasam da sonra şey yapsanız, daha iyi olmaz mı? (Ortanca sorarcasına şişmana bakar)

ŞİŞMAN Gerçekten! Bak bunu hiç düşünmemiştim. (Ortanca'ya) Ne dersiniz?

ORTANCA (Tereddütle) Bilmem?... İnsan dişlerinin arasına girer gıcır şeyeder belki. Galiba yıkasa daha iyi olacak.

UFAKLIK (Alelacele pantolon paçalarını sıvar) Değil mi ya? Doğru! Temizlik sağlığa uygun beslenmenin ilk koşuludur. (Bacağını kaşır) Gerçi insan gözü buradaki mikropları görmüyor ama, katır katır ısırdıklarını hissediyorum.

ŞİŞMAN Doğru doğru! Beden temizliğinden kimseye zarar gelmemiştir. Tersine, temizlik kişinin uzun ve sağlıklı bir yaşam sürmesini sağlar. Durun size havlu vereyim. (Ufaklık salın kıyısına oturup ayaklarını denize sallandırır, yıkanıp suyla oynar)

UFAKLIK Demek kararınız kesin, sözünüz söz..

ŞİŞMAN Bu konuyu çoktan aydınlattık sanıyordum.

UFAKLIK Özveri, kendini feda etmek üzerine demin bir şeyler söylemiştiniz. Neydi o?

ŞİŞMAN Bunun çok güzel bir şey olduğunu söylemiştim.

UFAKLIK (Aşırı bir ilgiyle) Birşeyler daha söylesenize!

ŞİŞMAN Aslında söylenebilecek şeylerin hepsini biraz önce söylemiştim: Özveri, kendini gönüllü olarak başkaları için feda etmek..

UFAKLIK Çok doğru, bunlar çok doğru..

ŞİŞMAN (Elinde havluyla ufaklığın başucunda durur) Ya; gördünüz mü? Oysa biraz önce bunlara inanmak istemiyordunuz.

UFAKLIK Herhalde yeterince olgunlaşmamıştım, aydınlanmamıştım bu konuda.. Ama şimdi görüyorum ki, bütün bunlarda bir gerçek payı var.

ŞİŞMAN (Cesaretlendirerek) Geç kalmış sayılmazsınız ki!

UFAKLIK Sizin getirdiğiniz bu ölçüleri tanımaya yanaşmayışam, benim ne kadar alçak ruhlu olduğumu gösteriyor.

ŞİŞMAN Ama şimdi içimizde asil duygular filizlenmeye başladığına göre, iliğimize kemiğimize işlememiş demek bir tavır. ~~Biraz~~ biraz da öteki ayağınızı da yıkasanız artık. ?

UFAKLIK Hemen. Yalnız önce şu parmak aralarını da yıkayayım da. Ama konumuza dönecek olursak, şunu söylemek isterim: Şimdi içimde bambaşka, daha iyi bir insanın uyanmakta olduğunu görüyorum. Ha, aklıma geldi de şöyle bir sorayım dedim: Kararınız kesin mi...?

ŞİŞMAN (Sabırsızlanır) Ama üstadım!

UFAKLIK Tabii, tabii! Ne diyorduk? Ha! Bambaşka, daha iyi bir insan! Şimdi, insanın büsbütün güçsüz ve çaresiz bir şekilde güçlülere kurban edilip yenmesi başka; kendi özverisiyle, gönüllü olarak, içten ve asil bir dürtüyle kendini feda edip yenmesi bambaşka! Yani şimdi ölmek var, dönmek yok., Öyle mi?

ŞİŞMAN Kararımız karar. Dönmek yok!

UFAKLIK Desenize başka çare yok. Ne diyecektin? Ha, bu insana bir iç huzuru, bir çeşit özgürlük duygusu, bir bağımsızlık havası veriyor.

ŞİŞMAN Sonunda siz de sözüme geldiniz. (Ortanca'ya) Dostum, sabunu verirmisiniz?

UFAKLIK (Giderek havaya girmektedir) Sakın ha, iradesiz bir şekilde kendimi bırakıverdiğimi sanmayın. Hiç hoş bir şey olmaz doğrusu,

ŞİŞMAN Değerinizi bildiğimizden kuşkunuz olmasın. Midenize, yani anılarımıza bir kahraman, ışıltısı göz kamaştıran bir fedai olarak geçeceksiniz. Ama bana kalırsa sol ayağınız temizlenmiştir artık.

UFAKLIK (İyice havaya ısınarak) Yerden göğe hakkınız var! Sol ayağım zaten temiz. Havluyu verirseniz bu iş tamamdır!

ŞİŞMAN Yoo, sağ ayağınızla da biraz ilgilenseniz?

UFAKLIK Nasıl arzu ederseniz!

ŞİŞMAN Evet, gerçekten iyi olur,

UFAKLIK Bu dönüm noktasında kendi kendime önemli karar vermiş oldum. Kendimi toplum için feda etmeyi ilk düşünen ben oldum zaten.

ORTANCA (İzlemektedir) Biraz soda kullansak daha iyi olmaz mı?

ŞİŞMAN Sabunla da gider. Biraz daha bekleyiveririz.

UFAKLIK Beklemek mi? Arkadaşlar bu kadar acıkmaşken hiç bekletmek olur mu? Yoo, kesinlikle olmaz! (Ayağa kalkmaya yeltenir. Şişman itip tekrar oturtur.)

ŞİŞMAN Sabırsızlanmak yok yalnız, biraz daha, tamam!

UFAKLIK Artık gözümdeki perde kalktı ya ayaklarıma hiç önemi yok. İsterse kirli olsunlar.

ŞİŞMAN (Havluyu verir) İşte havlu. Hazırız artık. (Ufaklık kalkıp salın ortasına gelir.)

UFAKLIK Beyler, size teşekkür etmek istiyorum. Sayenizde artık gerçek ve tam bir insan oldum. Bu güne kadar bulamadığım idealleri keşfettim.

ŞİŞMAN Birşey değil efendim, memnuniyetle!

UFAKLIK Onurumu kazandım. Sonuç olarak nedir durum? Biz burada üç kişiyiz ama ben tek başıma diğerlerini kurtarıyorum. İzin verirmisiniz, özgürlük üzerine kısa bir konuşma yapayım!

ŞİŞMAN Uzun sürer mi?

UFAKLIK Yok canım, birkaç sözcük.

ŞİŞMAN E hadi başlayın bakalım!

UFAKLIK (İskemlesini salın bir kenarına koyarak, üstüne çıkar) Özgürlük ne demektir? Hiç. Asıl anlamı olan, gerçek özgürlüktür! Neden? Gerçek olduğu için daha iyidir de ondan! İyi ama gerçek özgürlüğü nerede bulabiliriz?

... mantıki düşünelim. Eğer gerçek özgürlükle, alalade özgürlük aynı şey değillerse, o zaman gerçek özgürlük nerde olacaktır.? cevabı açık: Gerçek özgürlük, alalade özgürlüğün olmadığı yerde olacaktır.

ORTANCA Şef, tuz nerdeydi?

ŞİŞMAN Böyle bir anda rahatsız etmesenize canım! (fısıldar) Bavulda en altta.

UFAKLIK İşte bu nedenledir ki.. (Bu sözü takılmış plak gibi tekrarlamaya başlar. Ancak tek düze bir şekilde değil de, sanki söyleyeceği lafın sonunu arıyor gibi değişik tonlarla)

ORTANCA (Heyecanla, ama açık seçik bir şekilde fısıldar) Şef, bezelyeli dana etini buldum!

ŞİŞMAN Pişt! Çabuk bulduğun yere sakla gene!

UFAKLIK İşte bu nedenledir ki..

ORTANCA Doğrusunu söylemek gerekirse, ben bezelyeleri yeğ tutarım, Anlıyorsunuz şef?

ŞİŞMAN Evet. Ama benim canım istemiyor. Ayrıca...

UFAKLIK İşte bu nedenledir ki...

ORTANCA Ayrıca ne?

ŞİŞMAN (Ufaklığı gösterir) Görüyorsunuz, şimdiden nasıl da mutlu?

- PERDE -